

Hồi 2

Tiểu Thần Hoàn

Anh bình minh còn le lói bên chân trời Đông, lá còn đọng những giọt sương đêm, thế mà đã có người đến gian thảo xá của Tiểu Thần Toán Tử. Người đó đội chiếc nón rộng vành, cố ý che chân diện dung của mình. Y đẩy cửa bước vào như xem gian thảo xá này chẳng hề có chủ nhân.

Trong nhà vắng ngắt, trên bàn có sẵn một bầu rượu vừa mới đun nóng chứng tỏ chủ nhân của gian thảo xá này vừa mới ra khỏi nhà. Người kia đảo mắt nhìn qua một lượt. Y bình thần ngồi xuống chiếc ghế đôn, cởi dây buộc ngọn khoái đao đeo sau lưng đặt lên bàn rồi nhón lấy vò rượu dốc ngược đổ vào miệng mình...

Y nhấp từng ngụm lớn, vừa nuốt ngụm này rồi vội vã trút vào miệng ngụm khác. Trong khi uống rượu mắt y không ngừng nhìn ngọn khoái đao để trên bàn, nhất là đốc đao khắc ba chữ: Mạng Kỳ Băng.

Có tiếng chân bên ngoài thảo xá, gã đao thủ vẫn bình nhiên uống rượu, nhưng tay thì đã đặt vào đốc cây đao. Thần nhãn của y sáng một cách kỳ lạ, nhìn ví như mắt con mãnh thú vừa phát hiện ra mồi.

- Lão đệ, hôm nay ta sẽ gặp đối thủ sao?
- Nhìn thần sắc của Mộ Huynh, Quân Bình đoán như vậy.
- Nếu như Mộ Chí Cừu này không gặp đối thủ thì sao?
- Hạ Quân Bình dãi huynh một châu tại Viện Nhi Hồng.
- Chắc chứ?
- Nếu huynh không gặp thì Hạ Quân Bình chẳng là Thần Toán Tử.

Cánh cửa nhà của Hạ Quân Bình đẩy ra. Vừa mở ra đã bắt gặp đôi mắt sáng ngời, Hạ Quân Bình giật mình, đứng sững ngay ngưỡng cửa.

Không chờ Quân Bình hỏi, Mạng Kỳ Băng đã lên tiếng trước:

- Người là Thần Toán Tử Hạ Quân Bình?

Quân Bình chưa kịp đáp lại thì Mộ Chí Cừu đã bước lên án ngữ trước mặt Hạ Quân Bình. Chí Cừu từ tốn nói:

- Nếu tại hạ đoán không lầm thì các hạ chính là Sát thủ Đao Vương Mạng Kỳ Băng.
- Các hạ đoán đúng rồi đó.

- Tại hạ còn nghe thiên hạ đồn rằng Sát Thủ Đao Vương tìm đến người nào chẳng khác gì tử thần tìm đến người đó.

- Thiên hạ đồn đại cũng không ngoa.

Mộ Chí Cừu mỉm cười hỏi tiếp:

- Vậy hôm nay các hạ tìm đến thảo xá của Hạ Quân Bình để làm gì?

Mạng Kỳ Bằng lạnh lùng đáp lời Mộ Chí Cừu :

- Không ngoài công việc của Mạng mỡ.

- Nói như thế, Mạng các hạ đến đây chủ đích là lấy mạng Hạ Quân Bình?

Mạng Kỳ Bằng gạt đầu:

- Không sai.

Hạ Quân Bình sa sầm mặt. Chàng tăng háng rồi nói:

- Quân Bình và Mạng huynh chưa hề quen biết nhau, chưa từng có ân oán với nhau, vậy thì nguyên cớ gì mà Mạng huynh muốn lấy mạng Hạ Quân Bình?

Nhìn Hạ Quân Bình, Mạng Kỳ Bằng buông một câu cụt lủn:

- Kim lượng.

Quân Bình tròn mắt:

- Sao... vì kim lượng à? Nghĩa là có người thuê Mạng các hạ đến lấy mạng Quân Bình?

- Không chỉ một mình người.

Quân Bình nheo mày:

- Người ta thuê Mạng huynh giết nhiều người. Những người mà Mạng huynh định kết liễu cuộc sống có đáng chết không?

- Mạng mỡ không cần biết.

- Không biết mà vẫn xuống đao đồ tể.

- Đó là công việc của Mạng mỡ.

- Mạng phép được hỏi Mạng huynh, ai đã thuê Mạng huynh vậy ?

- Mạng mỡ không thể thổ lộ điều đó với người thứ ba. Đó là nguyên tắc bất di bất dịch của Mạng mỡ.

- Với một người không thù, không oán, Mạng huynh vẫn xuống đao đồ tể không phân biệt đúng sai.

- Công việc của Mạng mỡ không phân biệt tốt xấu mà chỉ thị vào đao của mình. Hạ Quân Bình, người đã nói hết rồi chứ?

Quân Bình khoát tay:

- Chưa hết.
- Người còn muốn nói gì nữa?

Quân Bình khẽ chau mày, đóng đinh thần nhãn vào mặt Mạng Kỳ Băng. Ánh mắt dò xét của chàng buộc Mạng Kỳ Băng phải lên tiếng hỏi:

- Người nhìn ta như thế để làm gì?

Quân Bình chắc lưỡi:

- Ài chà... Theo thiên ý của Quân Bình, Mạng huynh thuộc phạm việc chữ Giáp. Tướng của Mạng huynh là "hữu thiên vô địa". Nếu tâm tính của huynh đặt chữ "Thanh" lên làm đầu thì sẽ có cuộc sống thanh nhàn, còn đặt chữ "Trọc" làm cứu cánh thì chẳng còn gì cả.

Quân Bình sa sầm nhìn mặt nhìn vào hữu thủ cầm đốc kiếm của Mạng Kỳ Băng:

- Ngón cái cầm đao của Mạng huynh có khuyết tật.

Khẽ lắc đầu, Quân Bình nói:

- Xem ra vận mạng của huynh thê thảm lắm.

Mạng Kỳ Băng buông một tiếng thở ra tỏ vẻ bất nhẫn. Y gần giọng nói:

- Mạng mỗ không phải đến đây để xem tướng, mà ta đến đây để giết người.
- Hôm nay thì Mạng huynh khó lòng làm được chuyện đó.
- Sao lại không? Sát Thủ Đao Vương mà không thực hiện được việc cón con là giết một tên thư sinh nhãi nhép như người à?
- Nếu bình thời thì có thể được nhưng hôm nay thì không được.
- Người thị vào người kia?
- Sát khí giết người của Mạng huynh đã tan biến tất cả rồi.
- Nếu sát khí mất thì người thử ngọn khoái đao của ta vậy.

Quân Bình khoát tay:

- Hê... Hạ Quân Bình đâu biết võ công
- Thì Mạng mỗ càng dễ thực hiện công việc của mình.

Mộ Chí Cừu xen vào:

- Các hạ không làm được chuyện đó đâu.
- Các hạ muốn xen vào chuyện của ta?

- Nếu như Sát Thủ Đao Vương muốn lấy mạng của Hạ Quân Bình Tiểu Thần Toán Tử thì trước hết thì trước hết phải bước qua xác chết của Sát Thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừu .

Cặp chân mày dài ngoằng của Mạng Kỳ Băng khẽ nhú lại rồi nhanh chóng giãn ra:

- Té ra người chính là Sát Thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừu.

- Nếu các hạ là Sát Thủ Đao Vương thì Mộ Chí Cừu may mắn được thiên hạ tặng cho cái mỹ danh Kiếm Vương.

Mạng Kỳ Băng hừ nhạt rồi nói:

- Mạng mỗ có nghe nói về kiếm thuật của Sát Thủ Kiếm Vương Mộ Chí Cừu. Người xuất hiện ở đây để làm phần việc giống như ta?

Mộ Chí Cừu lắc đầu:

- Không.

Mạng Kỳ Băng dè bửu nói:

- Người cũng là một sát thủ.

- Nhưng lần này, Mộ Chí Cừu xuất hiện không phải để thực hiện công việc của một sát thủ.

- Người đến làm gì? Bảo vệ cho Hạ Quân Bình ư?

Mộ Chí Cừu cười nửa miệng rồi nói:

- Tại hạ đến để tìm người đủ bản lĩnh theo sự tiên tri của Tiểu Thần Toán Tử.

Mộ Chí Cừu nhìn lại Quân Bình:

- Không ngờ lời tiên tri của đệ lại ứng nghiệm nhanh như vậy.

- Sắc diện của Mộ huynh lộ ra điều Quân Bình đã đoán. Bây giờ thì Mộ huynh tin rồi chứ?

Mộ Chí Cừu gật đầu:

- Huynh bắt đầu tin vào những lời tiên tri của hạ đệ.

Chí Cừu nhìn lại Mạng Kỳ Băng:

- Một Kiếm Vương, một Đao Vương, chúng ta đúng là một đôi cao thủ xứng tay vừa tầm đó. Đao pháp của Mạng các hạ được liệt vào hàng đao thủ vô song, nên kiếm của tại hạ rất muốn thỉnh giáo đao pháp kỳ tuyệt đó.

Mạng Kỳ Băng gất gổng nói:

- Nếu Mộ các hạ đã có nhã ý khảo nghiệm đao của Mạng mỗ thì Mạng mỗ không thể từ chối rồi.

Mộ Chí Cừ chỉ ra ngoài:

- Mời...

Lời vừa dứt, Chí Cừ lạng người phi thân lướt ra ngoài. Mạng Kỳ Bằng cũng bám theo Mộ Chí Cừ mà quên hẳn công việc của mình đối với Hạ Quân Bình.

Hai đối thủ đứng đối mặt với nhau, binh khí tuốt ra khỏi vỏ. Mũi kiếm của Mộ Chí Cừ hướng vào yết hầu Mạng Kỳ Bằng, và ngược lại đao của Mạng Kỳ Bằng cũng định vào yết hầu Chí Cừ. Trong kiếm pháp và thư pháp, khởi đầu của thế khai cuộc đủ để minh giám cái thần của kiếm lẫn đao. Cái thần đó biểu lộ sát đao lẫn kiếm qua hướng diềm chỉ tấn công. Cả Mộ Chí Cừ lẫn Mạng Kỳ Bằng đều là những Sát Thủ kiếm Vương và Đao Vương, nên vừa khai cuộc từ thế kiếm lẫn đao đã ẩn tàng một sát chiêu giết người trong chớp mắt.

Cả hai đều nhận ra cái thần của nhau. Chính vì nhận ra cái thần đó mà Mộ Chí Cừ lẫn Mạng Kỳ Bằng đều bất giác biến thành những pho tượng bất động. Dù chiêu chưa phát ra, kiếm và đao chưa động nhưng Mộ Chí Cừ lẫn Mạng Kỳ Bằng đều cảm nhận đã tìm đến đường ranh âm dương giới. Đường ranh âm dương giới đó khởi phát ngay từ mũi kiếm lẫn đao.

Kỳ Bằng nhìn chằm chằm Chí Cừ mà nghĩ thầm:

- "Gã đúng là một Sát thủ Kiếm Vương.

Bên kia Mộ Chí Cừ cũng chẳng khác gì Kỳ Bằng:

- "Y đúng là tử thần dùng đao"

Thời khắc trôi qua trong sự im lặng và bất động của Chí Cừ lẫn Kỳ Bằng, càng khiến cho không gian thêm khẩn trương và căng thẳng. Mặc dù hai người chưa phát chiêu kiếm lẫn thức đao, nhưng họ đã giao thủ với nhau bằng tâm hưởng qua nhãn quang của mình. Cả hai đều là những sát thủ lầy lùnh trong chốn giang hồ võ lâm nên thần nhãn của họ toát ra sắc na của lệnh chết chóc. Bất cứ ai nhìn vào ánh mắt họ cũng đều cảm nhận đó là ánh mắt chết chóc của tử thần.

Sự im lặng cuối cùng cũng được phá vỡ. Kỳ Bằng thét lên một tiếng thật lớn:

- Chết.

Cùng với tiếng thét lồng lộng, thân pháp của gã đập không khí băng đến trước. Bên kia Mộ Chí Cừ cũng động thủ. Thân ảnh cũng băng đến nhập vào đối phương.

Keng...

Âm thanh khô khốc do kiếm và đao chạm thẳng vào nhau nghe buốt cả thính nhĩ.

Âm thanh do kiếm và đao còn chưa mất hút vào không gian thì hai tiếng lụ xé phát ra.

Xoạt... Xoạt...

Mạng Kỳ Băng lần Mộ Chí Cừu đồng loạt thối về chỗ cũ.

Cả hai gã đã ngưng kiếm và đao lui về chỗ đứng của mình, nhưng trái tim Hạ Quân Bình vẫn đập thình thịch như trống trận. Cuộc giao thủ giữa Mộ Chí Cừu và Mạng Kỳ Băng tạo ra trong Hạ Quân Bình một thứ cảm giác rờn rờn của cái chết.

Quân Bình quan sát Chí Cừu.

Chiếc áo trường y của họ Mạng đã bị kiếm của Chí Cừu cắt lìa khỏi thân áo, lộ cả lớp da đỏ au nơi yết hầu.

Hiện trạng của Chí Cừu lần Kỳ Băng khiến Quân Bình buột miệng buông một tiếng thở ra.

Trong sự bồi hồi, bức xúc, chàng chưa kịp thốt lời nào thì bất ngờ có người lướt đến đứng ngay bên cạnh Quân Bình. Người đó vỗ tay nói:

- Hoạt náo... Hay lắm, đúng là kỳ phùng địch thủ.

Quân Bình nhìn lại, sững sờ nói:

- Thần Hãn Tiểu La Hán, huynh cũng đến ư?

Xoa chiếc đầu trọc, Thần Hãn Tiểu La Hán cao hứng nói:

- Sao không đến chứ? Trên đời này dễ gì thị nhân được một cuộc giao thủ đồng cân đồng sức. Nhưng theo tiểu hòa thượng thì Sát thủ Kiếm Vương nhỉnh hơn Sát Thủ Đao Vương một chút.

Thần Hãn Tiểu La Hán lấy bầu đeo bên hông, mở nắp tu một ngụm rồi định nhả về phía Mạng Kỳ Băng nói:

- Tiểu hòa thượng này nói bằng sự công bằng đấy nhé.

Nghe Thần Hãn Tiểu La Hán tự xưng mình là tiểu hòa thượng cứ ngỡ như y mới mười ba, mười bốn, nhưng chỉ cần nhìn qua cũng có thể đoán y đã ngoài ngũ tuần.

Xoa chiếc đầu trọc, Thần Hãn Tiểu La Hán nói tiếp:

- Tiểu hòa thượng này nói như vậy không biết Sát Thủ Đao Vương có đồng ý với tiểu hòa thượng này không.

- Mộ Chí Cừu một kiếm, Mạng một đao, thì đâu thể nói kiếm chiếm thượng phong hay đao làm chủ.

- Hè... Kẻ dụng kiếm dụng đao tất biết cái thần uy sát kiếm lẫn sát đao. Huống chi cả hai đều là những sát thủ kỳ tuyệt trên giang hồ.

Thần Hãn Tiểu La Hán lại dốc bầu rượu tu một ngụm dài rồi chậm rãi nói:

- Mặc dù Mộ Chí Cừ bị rọc một đường dài trên y phục, nhưng ẩn tích đao pháp để lại biểu lộ sát đao tàn mác. Sự tàn mác đó sẽ khiến cho Mộ Chí Cừ chỉ bị thương nặng, bị thương tất có thể cứu được. Nhưng ẩn kiếm để lại trên người Mạng các hạ thì lại đúng vào vùng tử huyết. Nếu như hai người cùng có một tâm định lưỡng bại phân tranh thì rõ ràng bây giờ Sát Thủ Đao Vương đã biến thành một cái xác không hồn.

Thần Hành Tiểu La Hán xoa đầu, cười nhĩ, nhún vai nói:

- Sao... Tiểu hoà thượng này nói đúng chứ ? Thậm chí tiểu hòa thượng còn biết hiện tại, Mạng các hạ còn nhận cảm nhận được sát khí kiếm pháp của đối phương ngay vùng tử huyết, còn Mộ Chí Cừ thì chẳng hề bị sát đao của Mạng các hạ chạm đến da nữa kìa.

Mạng Kỳ Băng bặm môi, đỏ mặt. Y ngượng nói:

- Lão hòa thượng nói đúng đó.

Y nhìn lại Mộ Chí Cừ:

- Mạng mỗi được chứng nghiệm kiếm thuật tuyệt luân của Mộ kiếm thủ rất khâm phục. Nhất định sẽ gặp lại sau này.

Y lườm Tiểu La Hán rồi ôm quyền xá Chí Cừ:

- Hẹn dịp tái kiến. Cáo từ!

Mạng Kỳ Băng vừa mới quay lưng toan trở kinh công lướt đi thì Quân Bình đã gọi giật lại:

- Mạng huynh, khoan đi đã.

Kỳ Băng quay lại Quân Bình. Gã hần học hỏi:

- Người muốn nói gì?

- Mạng huynh nhớ bảo trọng con trăng này. Theo vận hành của thiên căn cần khôn ngũ hành thì người mang mạng chữ Giáp như Mạng huynh sẽ gặp điều nguy cơ khổ nạn, có thể dẫn đến chuyện sinh tử.

Mạng Kỳ Băng nheo mày, nói:

- Mạng mỗi không tin vào những lời tiên tri của tiểu tử đầu. Người hãy tự lo cho cái mạng của người thì đúng hơn.

- Quân Bình nhìn theo sắc tướng trong diện dung của Mạng huynh mà nói thôi. Tin hay không là do huynh.

Mạng Kỳ Băng hừ nhạt, nói:

- Sát Thủ Đao Vương không cần những lời tiên tri của người.

Y dứt lời quay lưng băng mình trở khinh công bỏ đi.

Thần Hành Tiểu La Hán nhìn Hạ Quân Bình:

- Tiểu Thần Toán Tử... Sao người ngu quá vậy? Gã Sát Thủ Đao Vương đó tìm người để lấy mạng, nếu không có Mộ Chí Cừu lão đệ đây đứng ra cho người thì người đã tiêu mạng rồi. Vậy mà người còn cho lão lời tiên tri để giữ mạng nữa.

Thần Tiểu La Hán lườm Quân Bình:

- Gã chết thì mặc gã... Cứ gì người lo cho gã chứ?

Quân Bình nhăn hót:

- Tại hạ biết được thiên căn, ngũ hành, không nói cho Mạng Kỳ Băng biết thì y sẽ gặp nguy ngay.

- Hừ... A di đà phật... Cái tâm của người đáng được đưa vào Thiếu Lâm Tự để xuất gia đầu phật.

--- 000 ---